Ч. 262. Второк 3 грудня (20 падолиста) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Мобілїзацийні закони. — Перемире заключене. — Міжнародне положене.

На засїданю парляменту в пятницю в продовженю нарад над буджетовою провізориєю п. Ґерман висловив жаль іззa того, що й сим разом парлямент не міг нормально полагодити буджету. Супротив того що переведено недавно політичну і буджетову дискусию, бесїдник уважає непотрібним нинї знов розводити ся обширно над положенем і обмежує ся до заяви, що Поляки бажають як найскоршого полагодженє буджетової прозізориї. Що до підозрінь, котрі прямо годі скваліфікувати, а які один з бесїдників вчера висунув против польского народа і кількох політичних особистостий, то бесїдник не гадає, щоби они заслугували на відповідь. В пересьвідченю, що они не можуть образити нашої чести, відпираємо їх. Того рода промов не наклонять нас до зміни нашого напряму в політичній акциї. Наша дїяльність в тій палаті і у всїх репрезентацийних тїлах, як також в краю від початку конституцийної ери звільнює нас від обовязку оправдувати політичне поведенє. Ми дали досить доказів дїлами і уважаємо непотрібним занимати палату сею справою.

Дальше говорили пп. Тусар, Прашек, Тресїч потім наради перервано.

Предсїдатель заявив, що внесені войскові предложеня відсилає до войскової і правничої комісиї.

Міністер внутрішних справ Гайнольд відповів на інтерпеляцию в справі розвязаня громадских рад в Себеніко і Сплїтї.

При кінци засїданя палати послів в запиті до предсїдателя жалїв ся п. Брайтер на те, що заборонено відбути запрошені до Відня збори делеґатів стовариш ень почтових урядників. Бесїдник жалїв ся на нарушенє закона про свободу праси і зборів; найменше заслужили собі на щось такого урядники, котрі сповняють свій обовязок супротив держави.

Президент заявив, що в тій справі не є компетентний.

На тім засїданю палати до трибуналу для відповідальности міністрів (Staatsgerichtshof) вибрано з Галичини проф. Баляшіца, Фіріха і адвоката А. Горбачевского з Чорткова.

Палата панів зібрала ся в пятницю по полудни на засїданє.

Президент кн. Віндішґрец присьвятив посмертну згадку членови палати бл. п. Іванови гр. Шептицкому.

Палата панів приняла в другім і третім читаню закон про векслеві реченцї в звязи з vis major. Потім вели дискусию над службову прагматикою урядників.

Правительственне предложенє в справі воєнних престаций постановляє, що на случай мобілїзациї або доповненя армії до воєнного стану, мають бути видані розпорядженя що до воєнних престаций, які містять ся в сім законї, за відповідною винагородою; однако ті престациї мають бути обмежені до конечних потреб. До особистих службових престаций на воєнні цїли, коли запотребованя не зможуть заспокоїти робітники-добровольцї або загальне ополченє, можуть бути покликані всї здатні до працї цивільні мужчини, котрі не мають ще 50 лїт. Робітники одержують винагороду за зужиті або ушкоджені знаряди.

Особи, які покликано до службових престаций, мають право, в случаю недуги, до безплатного лїченя у войскових шпиталях, а що до евентуальних претенсий власного обезпеченя або родини, будуть трактовані так само, як особи войскового стану. Їх родини, що потребують помочи, мають право до підмоги, так як родини резервістів, котрих покликано на случай мобілїзациї.

Закон містить дальше постанови про обовязок віддаваня підвод для перевозу осіб і товарів, відступленя самоходів, аероплянів, кораблїв та зьвірят, які надають ся до інформацийної служби, пр. голубів і т. д. за винагородою, яка має бути установлена шляхом розпорядже-

Сумна доля Фридерики.

(З німецкого — Адольфа Тіле).

— Отже Фридерико, як замкнеш комнати, сховай ключ у звістнім місци, а відтак замкни двері від сїний — сказала пані на двірци до своєї служницї.

— Пані можуть безпечно на мене спустити ся — впевнювала Фридерика — вимию ще сїни і всьо добре позамикаю.

Пані заспокоєна, всїла тепер в товаристві мужа, банкового урядника Ґерляха, до ваґона поспішного поїзду, аби з Ангальтского двірця пустити ся в подорож в гори. Єї муж рішив ся сим разом провести свою відпустку в Туринґії, а як молоде, бездїтне подруже уважали найлїпшим відпустити свою служницю Фридерику на той час до єї родичів, досить заможних селян в північній Бранденбурґії. По трех тижднях мала она відтак вернути і дожидати паньства. Против влому обезпечив ся також осторожний пан Ґерлях і всьо було в найкраснім порядку.

До тої полїтики довірія належало також довіріє до Фридерики. Дївчина за три місяцї, в яких „віддавала“ Ґерляхам „свою силу“, показала ся доброю і честною.

Нинї з нагоди від'їзду було дома повно біганини, в хатї зробив ся нелад, тому мала она ще дещо робити, от хоч би й згадане мите, заки мала вийти з дому, аби також від'їхати вечірним поїздом. Один погляд на честне лице Фридерики викликував до неї довірє.

Оживлена найлїпшими намірами спішила добра Фридерика домів, коли наближила ся єї нещастна доля.

Фридерика мала — що впрочім може лучити ся й найлїпшим дївчатам — судженого, подорожуючого аґента від оливи і оцту, котрий вправдї до королївского торговельного радника мав ще досить далеку дорогу. Тай очивидно дізнав ся о наміреній подорожи своєї найдорожшої і умовив з нею стрічу, аби попращати ся в одній малій гостинници.

Коли Фридерика сьвяточно одягнена увійшла до гостинницї, застала там свою любка в товаристві одного приятеля, веселого товариша, що на кілька годин увільнив ся, аби знов з своєю судженою трохи розірвати ся.

Фридерика, повитана з великою радостию і сердечностию, хотїла лиш короткий час забавити ся, бо єї совістна душа тямила про ті ріжні роботи, які ще на неї ждали дома. Але коли оба приятелї довідали ся, що добродушна дївчина була нинї вечером панею цїлого мешканя, дозрів в них сьмілий плян.

— Знаєш що — сказав суджений до зачудованої дївчини — підемо всї трохи до вас і справимо там мале пращанє. Трохи їди чей може найде ся.

Фридерика не хотїла спершу і чути про таке сьвято, але коли оба їй представили, що чейже така річ зовсім „невинна“, пристала на їх предложенє.

Незамітно, поділені на дві партиї, увійшли союзники до мешканя. Насамперед переглянено добре кухню і комірку і найдено ще більше як „трохи їди“. Стіл в їдальни був ще накритий, але заки ще товариство засїло до него, намовлено добродушну Фридерику, аби пійшла до пивницї і винесла кілька фляшок вина. Замітка веселого товариша, „аби не зіпсовало ся“, була принята голосним сьміхом.

Коли так їли серед веселої розмови і Фридерика, якій не скупили вина, стала ще податливійшою, як доси, удали ся оба приятелї на розвідки до комнати пана і вернули звідтам з коробкою циґар.

Було то дуже щасливе товариство, коли так сидїло при сьвітлї ґазової лямпи за столом і весело забавляло ся.

Остаточно намовили ще раз Фридерику, аби зійшла до пивницї. Тепер ставали всї чим раз веселїйші. Перед несподїванкою із сторони сусїдів були забезпечені, бо родина, що мешкала на долинї, також була виїхала на лїто. Тому зовсїм свобідно розгостили ся в цїлім мешканю, а щоби лїпше оглянути сальон, засьвітили там осьмираменний ґазовий канделябер. Однако Фридерика рішучо спротивила ся, аби в сальонї курено і длятого оба приятелї не довго там забавили.

Чим раз більше виринало у Фридерики

ня. За зужитє доріг і мостів, які також є в приватнім посіданю, не буде відшкодованя.

Властителі недвижимостий обовязані відступити свої недвижимости на цїли будови кріпостий або инших войскових будівель чи взагалі на цїли войска. За те принципіяльно признає ся відшкодованє.

З віддачею тих недвижимостий до свобідної розпорядимости войска, лучить ся також право буреня або перебудови тих будинків. Вкінци містить закон постанову що до кватированя, достарчуваня паші і ріжних обовязків громад.

Закон про підмоги для родин покликаних до службы резервістів, що потребують помочи, опирає ся по части на істнуючих доси законах, а іменно: установляє претенсию потребуючих помочи родин до покираня з державних фондів датків на удержанє (Unterhaltgebühr), та додатків на чинш найму у висоті половини датку на удержанє, коли резервіст мешкає в нанятім мешканю. Родинам поляглих або померших внаслїдок ран в чинній войсковій службі належить ся та підмога ще через 6 місяців від дня смерти або від дня затрати резервіста.

Закон про достарчуванє коний і возів накладає на всїх, що мають вози і коні, обовязок віддавати коні разом з возами на власність держави на зазив повітових політичних властий, за відповідною заплатою, поти, поки часть оружної сили є нт воєннім стові. В порівнаню з істнуючими законами впроваджує новий закон невелику підвишку відшкодованя і помноженє титулів увільненя; натомість в інтересі населеня буде понехана клясифікация.

З Константинополя доносять, що протокол в справі заключеня перемиря має бути нинї підписаний. Підписанє єго відложено до нинї длятого, аби грецкий повновласник, котрий не брав участи в переговорах, міг засягнути інструкций що до бльокади албаньского побережа.

Протокол постановляє:

1) Заключує ся перемирє на 14 днів.

2) Армія турецка і армії союзних держав полишають ся на своїх дотеперішних становищах.

3) Ні одна з обох сторін не буде вести дальше фортифікацийних робіт ні спроваджувати нових войск і муниції.

4) Обляжені в Скодарі і Адриянополи будують одержувати 14 днів поживу в щоденних порциях.

„Berliner Tageblatt“ доносить в телеґрамі з Відня: В тутешних міродатних кругах на основі наспівших тут вістий, є сумнївним, чи саме Серби обсадили Дураццо. Вивішенє альбаньского прапора на правительственнім будинку в Дураццо уважають демонстрацією, яка стоїть в суперечности з вісткою про занятє Дурацца Сербами. В поінформованих кругах уважають певним, що Австро-Угорщина з обсадженя Дурацца Сербами поки що не витягне ніяких консеквенций. Бо тут стоять тепер як і передше на становищи, що се обсадженє лише переходове, бо Австро-Угорщина не згодить ся, щоби Дураццо постійно остало в посіданю Сербії. Про дипльоматичне положенє доносять з поінформованої сторони: Розпряженє, яке тепер запримічує ся усюди, треба без сумніву віднести до того, що сумніви, які були що до того в публичній опінії, що з політикою Сазонова згоджує ся також цар, послїдними часами зникаули. Але з другої сторони мусить ся також зазначити, що Сербія не оказує ніякої прихильности для становища Австро-Угорщини, але противно послїдними днями президент міністрів Пашіч якраз тим здивував всїх, що він зажадав не лише одної, але трох альбаньских пристаний з належними до них областями. Крім того занятє Сербією Дурацца доказує, що она не попустила зі своїх домагань, хоч нема ні одної великої держави, яка признавала би права Сербії до Дурацца. При таких обставинах трудно так дуже бути оптимістичним, щоби гадати, що кризу розвяже ся незадовго мирним способом.

Новинки.

Львів, 2 грудня 1912.

— Стан здоровля Монарха. В виду всїляких хибних чуток в послїдних днях увіряє урядова кореспонденця „Вільгельм“ на основі вістий з дуже добре поінформованого жерела, що Цїсар єсть вповнї здоров і має ся знаменито. Від коли вернув до Відня, відбирає Монарх день в день звичайні рапорти і уділяє авдиенций. В неділю приймив Монарх президента міністрів гр. Штірґкга на одногодинній авдиенциї.

— Іменованя. П. Намістник іменував асистента рахункового в департаменті рахунковім Намістництва Волод. Маґоньского і практикантів концептових Намістництва: Каз Хмілєвского, Казим. Кавцкого, Ром. Кернера і дра Ів. Оссолїнського концепістами Намістництва.

П. Намістник іменував ветеринарів повітових: Леоп. Уріха, дра Ог. Лїле і Ант. Шиманьского старш. ветеринарями повітовими.

П. Намістник надав секретарям повітовим: Вінк. Колянковскому, Руд. Тільцерови і Ад. Груберови ad personam IX класу ранги урядників державних.

— Краєва Рада шкільна іменувала Фран. Горнунга інжиніра ц. к. Намістництва у Львові, директором ц. к. Школи ремісел будівельних в Бучачи.

— Переполох без причини. Як вже звістно, богато людий і то переважно найбіднїйших як у Львові так і в многих містах особливо у нас в Галичинї і на Буковинї кинулись вибирати із кас тяжко запрацьований і заощаджений гріш з обави перед війною, а то головно лиш завдяки всїляким обманцям, котрі ширять умисно переполох, щоби відтак від збаламучених людий витуманювати гроші. Що до того нема ніякої причини, ми вже о тім писали і остерігали наших людий, а тепер наводимо що висказав Е. Е. п. Міністра фінансів Залеского.

На четверговім вечірнім засїданю „Кола польского“ п. Міністер скарбу Залеский відповідаючи на запитанє в справі переполоху, який проявив ся денеде серед вкладаючих гроші до кас ощадностий ствердив, що наші Каси ощадности опирають ся на як найлїпших основах і навіть в найповажнїйших часах дають найбільшу безпечність. Тому то п. Міністер скарбу назвав масове вибиранє вкладок з кас спричинене нічим неоправданим переполохом яко просто неровзважне а для вкладаючих шкідливе в своїх наслїдках.

— Львівский руский театр в Перемишли під дирекцією Йосифа Стадника. (Саля „Людового Дому“. Початок о год. $7^1/_2$ вечером).

Ві второк 3 грудня „Кармен“, опера в 4 діях Жоржа Бізета.

В середу 4 грудня „Мала каварня“, фарса в 3 діях Трістана.

— Крамарско-касовий курс в Чорткові відбув ся в часї від 28. жовтня до 20. падолиста с. р. На курс сей, уладжений Філією „Просьвіти“ і Головним Виділом тогож товариства, вписало ся 20 членів. Участники сего курсу зібрали ся в комнатах „Народного Дому“, де професор І. Коссак в товаристві членів Виділу Філії і управителя курсу п. Мирона Грушкевича привитав іменем Філії участників і отворив курс. Наука відбувала ся щоденно від години 9 рано до 1 по полудни в комнатах Тов. „Сокіл“, по полудни від 3 до 6 в комнатах приватної ґімназиї ім. М. Шашкевича. Управитель курсу п. Грушкевич викладав книговодство крамарске, касове, закон векслевий, науку про торговлю загально і про товарознавство. Крім сего про справи господарскі викладав в днях 14. і 15. падолиста відпоручник краєвого товариства „Сільский Господар“ п. Творидло, в днях 10. до 12. падолиста відпоручник „Народної Торговлї“ п. Семчишин, а в днях 7. і 8. падолиста відпоручник „Край.

щось немов почутє обовязку, она поспрятала в їдальнї зі стола, а відтак взяла ся до митя підлоги в кухни. Коли вернула, застала обох приятелів, як сидячи на софі, позасипляли. Она збудила їх, поотвирала вікна і спонукала тим своїх гостий подумати о відході.

Кожду дрібничку в їдальні упорядкувала, фляшки з вина поховала в комірці за кухнею, відтак позамикала вікна, поспускала заслони у вікнах і вивела своїх гостий на сходи. Коли они як найтихійше сходили на долину, загасила Фридерика ґазову лямпу, замкнула двері до їдальнї, сховала ключ „в звістнім місци“ в коридорі, взяла свою валізку і рівнож вийшла з мешканя. Коли й мешканє замкнула, упав їй камінь з серця: тепер паньство, як приїдуть, не помітять нічого.

До вечірного поїзду було вже за пізно, але як то вже в часї веселої забави розважено, був ще один нічний поїзд. Вдячні гості провели Фридерику електричним трамваєм на дворець і коли ще там весело порозмавляли, вслаждено любу господиню, т. є. господиню на кошт чужих людий, до ваґону.

Фридерика провела свою відпустку дуже мило в сільскій тишинї родинного дому, а хоч деколи й приходила їй на гадку весела забава в дни пращаня, то все мала то успокоююче чувство, що затерла всякий слід; до тогож она верне на кілька годин перед приїздом паньства.

Але з судьбою бороти ся...

Паньство Ґерляхи наміряли вибрати ся назад в суботу вечером, так аби приїхати до Берлина в ночи. Але від кількох днів падав в хорошім Турингскім краю дощ і було так зимно, що й камінне серце могло зворушити ся, а коли ще й в пятницю вечером барометер не підносив ся, постановлено від'їхати вже в суботу рано. Фридерику повідомлено о тім телеґрафічно, заки ще паньство Ґерляхи всїли раненько серед зливного дощу до поїзду.

Коли телеґрама наспіла до села Фридерики, не було її вже дома; она ще вчасним ранком, на запрошенє судженого, від'їхала до Берлина, аби провести ще там з ним послїдного пів дня. Телеґраму відослано до мешканя Ґерляхів, а що там не було нікого, то доручено її господареви дому.

Паньство здивували ся, не заставши Фридерики дома, ей, вірної Фридерики. Пан створив двері від сїний, найшов ключ до їдальні, увійшов і засьвітив. Відтак взяв ся розпаковувати куфри.

Вкінци з'явила ся і Фридерика і не мало налякала ся, заставши вже паньство. Але коли кинула оком по комнаті, пересьвідчила ся, що нїчо не зраджувало їх веселого пращального пира.

— Отже всьо в порядку, то дуже красно! — сказала молода пані до мужа, а Фридерика тішила ся в души.

Пані підійшла відтак до сальону, отворила двері і аж подала ся назад та легко скрикнула. І муж, що на її крик глянув туди, стояв мов скаменїлий від зачуваня, а Фридерика гадала, що земля під нею западає ся — бо там в сальонї горів осьмираменний ґазовий канделябер.

Налякана Фридерика висповідала ся зі всего і на її невинну голову посипав ся град докорів. Рахунок за ґаз почислено їй: двацять раз по сорок вісім годин, вісім ґазових полумінний зробило не аби яку суму, а коли Фридерика жалувала на своє нещастє перед судженим, то той ще безлично відповів:

— О, то була дорога відпустка; ти була би дешевше вийшла, колиб була мешкала в найдорошім швайцарскім готели і сьвітила ґазовим сьвітлом!

Союза Ревізийного“ п. Вітошиньский. З місцевих сил: голова Філії др. А. Горбачевский викладав про найважнійші закони та зносини з властями. Директор Добромильский вчив рахунків, директор ґімназиї Терлецкий історії України і ґеоґрафії торговельної, а проф. Коссак викладав про просьвітну роботу в читальнях і про сокільску орґанізацию. Участники курсу знайшли поміщене в винайменім на ту ціль приватнім помешканю. З викладів і науки скористали дуже богато, учащали на всі виклади пильно і точно і виявили велику вправу в веденю кас. Сьміло можемо сказати, що майже всі участники станугь по своїх громадах добрими і вправними робітниками при наших спілках, касах і крамницях. Знаємо, що одного з участників курсу задумує занґажувати до ведення діловодства „Народний Дім“ в Чорткові а одну участницю кредитове Тов. „Надія“ в Чорткові.

В полудне дня 20. падолиста наступило торжественне закінчене курсу. Явили ся члени філіяльного Виділу і прелеґенти. Промовляли др. А. Горбачевский, проф. Коссак і управитель курсу п. Грушкевич а опісля всі участники відфотоґрафували ся.

— **З Чорткова** доносять: На загальних зборах Філії Тов-а „Сільский Господар“ дня 25-го падолиста с. р., вибрано слідуючу Раду: голова: Іван Коссак, проф. ц. к. уч. семінариї в Чорткові; містоголова: о. Петро Павлюк, парох в Давидківцях; секретар: Онуфрей Соробей, студ. прав в Білій; касиер: Евген Антін Файґель, секретар ц. к. суду в Чорткові; контрольор: Петро Ясіньчук, господар в Білобожници; члени Ради: др. Олекса Гупаловский, канд. адв. в Чорткові і Іван Струк, огородник в Білій. Заступники: о. Михайло Фіґоль, сотрудник в Білій, Семен Куцій, господар з Вигнанки і Яким Дячишин, господар з Старого Чорткова.

— **Шпигуньства без кінця.** В Сокальщині — як звідтам доносять — що там арештовано двох російских вояків, а то двох капралів і одного рядового, котрі ніби то удавали дезертирів і волочили ся по селах та випитували ся о зарядження войскові і настрій серед населення. — В Пржеворску арештовано за шпигуньство якихсь двох мужчин, котрі робили рисунки з лінїй зелізничих. Мають то бути російскі офіцири.

В Заліщиках арештовано підозріного о шпигуньство якогось Якова Драйзайтля, при котрім знайдено всілякі пляни і записки. Між иншим знайдено шкіц мосту зелїзничого і дорогового в Заліщиках та розклад доріг і мостів межи Заліщиками, Заставною і Черніівцями. В записках була згадка про Краків, Перемишль і инші місцевости в Галичині а в листах знайдено між иншим просьбу о вислання 2000 рублів після поданої в Петербурзї адреси.

— **Огні.** В Новосілках коло Рудок горіло в часї межи 18 а 27-им падолиста аж чотири рази. При трох перших пожежах згоріли 2 хати і 2 стодоли. При послідній пожежи дня 27. падолиста згоріло 27 загород господарских зі всім сегорічним добутком. Займило ся в саме полудне у господаря Михайла Когута. Огонь був підложений. Майже всі будинки були обезпечені.

— **Величезну авантуру** викликали вчера вечером около 10 год. львівскі апаші. Із шинку Ріхтера при ул. Коральницкій вів поліциянт якогось Галевича, арештованого за авантури. Коли опинив ся коло почти, прискочила до него громадка знаних поліції львівских апашів: Пржиемский, Комбієн і дві „дами“ та хотіли відбити арештованого. Підчас коли дерли ся з поліциянтом, хтось з тої честної компанії стрілив з револьвера а поліцият добув тоді шаблю і рубнув нею Пржиемского. Мимо того не був би дав собі ради, як би не якісь вояки, котрі случайно надійшли і добувши шабель розігнали авантурників та помогли не лиш Галевича відвести до арешту, але ще й арештувати жінку Пржиемского, котра найенерґічнійше сїпала поліцияна.

Телеґрами.

Рим 2 грудня. (Аг. Стефані) Президент міністрів і міністер справ заграничних одержали від всіх кольоній альбаньских в полудневій Італії депеші з жаданем независимости Альбанії і з протестом проти всякого поділу краю.

Білград 2 грудня. Урядово доносять, що войско сербске без борби заняло місто Ельбасан в Альбанії.

Константинополь 2 грудня. Перший прибочний ад'ютант султана виїхав в супроводі инших прибочних ад'ютантів до головної кватири, щоби завезти офіцирам поздоровлене і дарунки від султана.

Константинополь 2 грудня. Після послідних вістий число случаїв холєри і дисентериї в армії на лінії Чатальджа значно зменшило ся. В холеричнім таборі в Сан Стефано єсть тепер лиш 300 недужих. В Константинополи в послідних днях було 11 случаїв занедужаня а 19 случаїв смерти. Доси занедужало 795 осіб а з того померло 398.

Константинополь 2 грудня. Рада міністрів ухвалила вернути давнійшу ранґу офіцирам, засудженим за революцию в цьвітни 1909 р.

Константинополь 2 грудня. Урядово заявляють, що спізнене підписане протоколу в справі застановлення воєнних кроків, пояснюєся тим, що в протоколі пороблено деякі зміни. Крім оголошених вже условій протокол містить ще в собі постанову в справі удержаня в силі бльокади портів і островів. На случай, колиб розбили ся мирові переговори, які мають сейчас розпочати ся, повинні обі сторони на 48 годин наперед повідомити, що розпочали ся воєнні кроки.

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6^{00} вечером до 5^{59} рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45** 3·45 *) **5·46** †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, 2·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58*), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. *) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділи і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.
До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35*)
*) до Рави рускої (лише в неділі).
До Яворова: 8·40, 5·45.
До Підгаєць: 5·55, 4·53.
До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29***), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30** **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, **9·50**
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), **5·45**†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділі і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30
Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57
З Яворова: 8·12, 4·20
З Підгаєць: 11·10, 10·20
Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, **10·12**, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).